

Abstrakt

Práce si klade za cíl přispět k odkrytí kontextu církevní sociálně výchovné práce s mládeží v České republice. Akcentuje při tom lektora, který tuto výchovnou činnost realizuje, a zabývá se mentorským doprovázením jako nástrojem rozvoje tohoto lektora. Práce považuje mentorské doprovázení za potenciálně přínosný přístup pro rozvoj lektorů církevní sociálně výchovné práce s mládeží. Práce má teoreticko-empirický charakter. Teoretická část se zaměřuje na vymezení církevní sociálně výchovné práce s mládeží a navazuje přiblížením požadavků kladených na lektora, který ji realizuje. Využívá k tomu náhled ze čtyř teoretických perspektiv, a to perspektivu sociální pedagogiky, perspektivu křesťanské edukace mládeže, perspektivu dobrovolnictví a perspektivu pedagogiky volného času. Nakonec se teoretická část věnuje mentorskému doprovázení jako nástroji rozvoje tohoto lektora, a to ve vztahu k předchozím poznatkům.

Výzkumná část zkoumá jev mentorského doprovázení v prostředí konkrétního programu církevní sociálně výchovné práce s mládeží. Činí tak s cílem zjistit, v čem spočívá vliv mentorského doprovázení na lektory a jejich rozvoj z pohledu mentorů a lektorů daného programu. V rámci designu případové studie je provedena analýza hloubkových rozhovorů na základě postupů zakotvené teorie. K hlavním zjištěním patří, že mentorské doprovázení je z pohledu účastníků výzkumu pro lektory přínosné, a to v oblasti osobnostní i odborné. V osobnostní rovině je významné, že se lektoři stávají díky mentoringu zralými a stabilními osobnostmi. V rovině odborné došlo u lektorů zejména k rozvíjení dovedností v sociální oblasti, hlavně skrze skupinový mentoring a učení se akcí. Obecně byl rozvoj lektorů podmíněn sebereflexí a ochotou se učit na straně lektorů i mentorů. Funkční byla také otevřenost, autenticita, důvěra a partnerská oboustranná komunikace. Naopak riziko mentorského doprovázení spočívalo v překračování hranic ve vztahu. Kontroverzní se ukázala být otázka oddělení osobní a profesionální roviny v rámci mentorského doprovázení. V závěru jsou nastíněna doporučení pro další zkvalitnění mentorského doprovázení jako nástroje rozvoje lektorů v daném prostředí. Všechna v práci předložená zjištění mohou posloužit jako podklad pro budoucí vypracování metodiky programů církevní sociálně výchovné práce s mládeží v České republice.